

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sōkratus Scholastiku Kai Ermeiu Sozomenu Ekklēsiastikē Istoria

Socrates <Scholasticus>

Mogvntiae, 1677

IX. Quomodo Imperator Valens Novatianos qui consubstantialis doctrinam
perinde ac Catholici tuebantur, persecutus sit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14233

Αγρία, μαρμαίροντο, κακὴν Ἐπειρὸν Α

Ἰσρα καλλιέργοιο πόρον διαβάντα σὺ αἰχμῆ,

Καὶ σκυθικὴν ὀλέσει χώρην καὶ μυσθίδα γαῖαν,

Θρηκτικὴς δὲ Ἐπιδάνα σὺ ἐλπίσι μαινομήρησιν,

Αὐτὲ κεν βιότοιο τέλει, καὶ πότμον Ἰπίσσοι.

Οὗτο μὲν ἐν ὀχρησμός· σὺ ἐβη ἡ μὲν χρονον, τὸν ὀλκὸν δ' ὑδάτος ὑπὸ ἀλένι κα- τασκαυαδέντα, δαψιλὲς ἀφραγῆν τῆ κων- σακίνας πόλις τὸ ὑδάτος ἔτοτε τὰ βαρβαρικά B ἐκινήθη, ὡς ὑπερὶ λέξομυρ τὸν μῆτροι χρονο- μόν κ' ἄλλον τρόπον σὺ ἐπέσει ἐκλήφθη- καὶ δ' ὑδραγωγὸς γὰ εἰσαχθέντι εἰς τὴν πό- λιν, κλέαρχος ἐπαρχῶν τὴ πόλεως ὑδρεῖον μέγιστον κατέσκευασεν, ἐν ἧν τὸν θεοδοσίω ἀδ- ρά καλεσμένη ὁ ἐφημιόση δαψιλὲς ὑδάτος ἐφ' ᾧ ἑορτὴν ἱλαρὴν ἤχρη ἡ πόλις· καὶ τῆτο εἰναι τὸ λεγόμενον τῶ χρονομῶ,

--- τὸ χρορεῖον τερόμυρα

Στήθῃαι εὐσεφείας καὶ ἀγγῆς

Ἀλλὰ τὰ μὲν κ' τὸν χρονομῶν, μικρὸν ὑπε- ρην ἐχρητο τότε ἡ λυομυρ, κωνσακίνας πολί- ται παρεκάλεν τὸν βασιλεα, παδοσαιτῶν C τείχος καλύσειν συμπαρεκάλεν ἡ οἱ ἐκ βιθωνίας παρῆνες ἐν τῆ κωνσακίνας πόλει, νικομηδείας τε, καὶ οἱ ὀνοικῆνες τὴν νίκαιαν ὁ δὲ βασιλεὺς ἀειοργῆς ὦν, μόλις μὴ ἐδέχετο τῶν ἐκιδούλων τὴν δέσπιν ἀφοσιέμυρ ἡ τῶ ὄρω, ἅμα τε λύειν ἐκέλευε, καὶ ἅμα πληρῶν τὰ λυόμενα ἐτέργει λίθοις μικροῖς· ἐν δὲ ἐστὶν ἰδέειν ἐπὶ τείχος μέερον, ὅπως τοῖς μεγί- στοις καὶ θαυμαστοῖς λίθοις, ἡ τότε χρομένη ἐντέλης οἰκοδομῆ Ἰπίσσοι· τὸσαῦτα κ' περὶ D χαλκηδονίων τείχος εἰρήστω μοι.

Immites animis, & seruo robore freti, Trajicient armis Istri speciosa Fluenta. Vastabuntque agros Masos atque arua Scytharum.

At ubi Threiciam attigerint, majora parantes, Hic illos Fatum & Martis violentia sistet.

Hujusmodi fuit oraculum, Postea autem contigit, ut aquæ ductus à Valente ædificatus, maximam aquarum copiam urbi Constantinopolitanæ præberet: ac tum demum Gentes Barbaræ concitate sunt, ut infra dicturi sumus. Sed & alio modo hoc oraculum à quibusdam expositum esse accepimus. Cum enim aquæ ductus ille in urbem perductus esset, Clearchus Præfectus urbis, in foro quod nunc Theodofii dicitur, ingens lavacrum ædificavit, quod δαψιλὲς ὑδωρ, id est copiosa aqua appellatum fuit. Cujus rei gratiâ civitas festum diem summâ hilaritate celebravit. Atque hoc est, inquit, quod in oraculo dicitur:

--- agitabunt urbe choreas, Lataque subsilient hilares per compita Nymphae.

Verum ea quæ ad exitum oraculi pertinent, paulo post evenere. Tunc temporis vero, cum muri destruerentur, Cives Constantinopolitani Imperatorem rogarunt, ut ab illorum destructione abstinere vellet. Idem quoque postulabant Nicomedienfes & Nicæni, qui hujus rei causa ex Bithynia Constanti- nopolim venerant. Imperator vero utpote irâ incredibili succensus, ægre quidem supplicantium preces admisit. Verum ut juramento quo se obstrinxerat, satisfaceret, simul dirui muros præcepit, & ruinam illorum aliis parvis lapidibus instaurari. Itaque nunc cernere est in quibusdam partibus murorum, ingentibus ac stupendis lapidibus opus vilis structuræ quæ tunc facta est, impositum. Sed de muris Chalcedoniorum hæc dixisse sufficiat.

Κεφ. θ.

Ὅτι ὁ βασιλεὺς ἑλένης, καὶ καυατενὸς ὁμοίως τοῖς ἑρθοδόξοις τὸ ὁμοσπον φρονήσας ἤλασεν.

Ὁ Μένιοι βασιλεὺς, δὲ διώκων τῶν ὁμοσ- σῶν φρονήματος, ἐκ ἐπαύσετο ἀλλ' Ἰση- λαυνη μὲν ἀντὶ τῶν κωνσακίνας πόλεως σὺν ἀν-

CAPIT IX.

Quomodo Imperator Valens Novatianos, qui consubstantialis doctrinam perinde ac Catholici tuebantur, persecutus sit.

CÆterum Imperator eos qui consub- stantialis fidem profitebantur, persequi non destitit. Verum & illos expulit Constantinopoli, & cum illis etiam

Ec

Novatianos, utpote idem cum illis sentientes: quorum Ecclesias etiam claudi iussit. Sed & Episcopum ipsorum, Agellium nomine, exilio multari precepit: virum qui jam inde à Constantini temporibus Ecclesiis illorum praefuerat, & vitam plane Apostolicam duxerat. Nam nudis pedibus perpetuo incedere solitus erat, & unâ tantum tunicâ utebatur, servans preceptum Evangelii. Porro Principis iram adversus Novatianos repressit vir quidam, religiosus simul ac disertus, Marcianus nomine. Qui prius quidem in palatio militaverat: tunc vero Ecclesiarum Novatianorum presbyter factus, grammaticæ artis precepta tradebat Anastasia & Carosia Valentis filiabus: quarum nomine balnea publicæ à Valente exstructæ Constantinopoli etiamnum cernuntur. Hujus igitur viri auctoritate ac reverentiâ, Novacianorum Ecclesiarum cum aliquandiu clausæ fuissent, denuo reſertæ sunt. Nec tamen ab infestationibus Ariatorum penitus immunes manserunt Novatiani. Oderant enim illos Ariani, propterea quod homousianos, utpote idem cum ipsis sentientes, amore & benevolentia profecerentur. Hic per illa tempora rerum status fuit. Sciendum porro est, bellum adversus Procopium tyrannum Consulatu Gratiani & Dagalaifi sub finem mensis Maji confectam fuisse.

Α τοῖς δὲ, καὶ ναυαλιανὸς ὡς ὁμόφρονος κῆτος ἐκκλησίας αὐτῶν κλειδοῦναι ἐκέλευσε καὶ τὸν ἐπίσκοπον αὐτῶν, ἐξουσία ζημιῶν ἀποσταθεῖ ἀγγέλιον ὄνομα αὐτῶ ἀνὴρ ἠδὴ πάλαι ἐν τῇ κωνσταντινῆς χερῶν, τῷ ἐκκλησιῶν ἀποσταθῶς, καὶ βίον διποσολικὸν βίον ἀνυπόδητον γὰρ δόξα διήγε, καὶ ἐν χιτῶν ἐπέχετο, τὸ εὐαγγελίῳ φυλάττων ὁρίων ἐπέχετο ἢ τῷ καὶ ναυαλιανῶν τῆ βασιλεὺς ὀργῶν, ἀνὴρ εὐλαβὴς ἐν ταυτῶ καὶ ἐπισημοῦ, μαρκιανὸς τένομα ὅς πάλαι μὲν τὰ βασιλεῖα ἐσεργάετο τότε ἢ καὶ περὶ βύτερον τῆς ναυαλιανῶν ἐκκλησίας τυχεῶν, γραμματικῆς λόγος ἀναστασίας καὶ κάρωσαν τὰς τῆ βασιλεὺς θυγατέρας ἐδάσκειν, ὧν ἐπὶ ὀνόματι καὶ δημοσία ληστεῖ ἐν τῇ κωνσταντινῆς πόλει κατεσκευασμένη ὑπὸ ἀλεξίου δέικνυσι αὐτοὶ ἐν τῇ ἀποστολῇ τὸν ἄνδρα, ἀπὸς ὀλίγον κλειδοῦσαι αὐτῶ ναυαλιανῶν ἐκκλησία, αὐτοῖς ἠνοίγοντο μὲν τὴ ταρχῆς τῆς ἀπὸ ἀρειανῶν ἀποφραγμένης, τελείως ἠδὲ ἀνελευθεροῖ ἐμισθῶ γὰρ αὐτῶν, ὅπως ὁμόφρονος ἠγάπη καὶ ἐσεργῶν τὰ μὲν ἐν ἀποστολῆς τὸν χερῶν ἐτα δέκετο ἰσέον ἢ, ὅτι ὁ μὲν ἀπὸς τὸν τυραννὸν ἀποκόπιον πόλεμον, ἐν ὑπαλεία γραβιανῆ ἐδαγαλαίφης ἐγγέτο, ἀπὸ τὰ τῶν ταία τῆ μαίε μὲνως.

CAP. X.

Quod Imperator Valentinianus filium genuit Valentinianum, cum Gratianum filium ante imperium suum suscepisset.

Sed paulo post hoc bellum, iisdem Consulibus, Valentiniano Augusto in Occidentis partibus natus est filius, patri cognominis. Nam Gratianus diu antequam Imperium suscepisset, ei natus fuerat.

Κεφ. 6.
ὡς ὁ βασιλεὺς ἠαλεντινιανὸς ἐμισθῶν παῖδα γαβριανὸν καὶ τὸν βασιλεὺς αὐτῶ γαβριανῶν.

Ὁλίγον ἢ ὑσεργῶν τὰ δὲ εὐ πολέμου καὶ τῆ αὐτῆ ὑπαλεία, ἀαλεντινιανῶ τῶ βασιλεὺς ἐν τοῖς ἐσπερείοις μέρεσιν, ἐτέχετο ὁμόνυμον αὐτῶ γραβιανὸς γὰρ ἠδὴ ἀποσταθῶν πρὸ τῆ βασιλείας αὐτῶ γαβριανῶ.

CAP. XI.

De inusitata magnitudinis grandine qua cecidit e caelo, & de terra motibus per Hellepontum ac Bithyniam.

Sequente anno, Lupicino & Jovino Consulibus, sexto Nonas Iulii, grandis immensæ magnitudinis, instar lap-

Κεφ. 11.
Περὶ τῆς κατινεχθῆσας ἠρανοῦ ἐξασίου χαλάσας ἐπὶ τῆς ἐπὶ βίθυνης καὶ ἐλλεποντῶν σεισμῶν.

Τῆ ἡμέρῃς ὑπαλεία, ἠπὸς ἦν λεπτιανῶ καὶ βιανῆ, χερῶν πῆθης καλινέχθη χαλάσας.